

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt XIV. Quinam Pontifices, & quando Ivbilevm celebrarint. Bonifacii VIII.
Solemne maximum fuisse: eius de Florentina R. P. vaticinium. D. Antonini
de Pontifice isto iudicium. Clementis & Vrbani ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

dium? non sibi propitiam VIRGINEM, non fa-
 uentem VIRGINIS FILIVM, in hoc terrestri
 uti cælo, reddere conabitur? Quis etiam non
 putet hanc sibi diuinitus velut legem impositam
 vt IVBILEVM aditurus LAVRETVM declinet,
 cum eodem ferè tempore & IVBILEVM solen-
 niter indictum sit à BONIFACIO IIX. & Lau-
 retana cellula in Italiam delata? Euoluite An-
 nales, perquirite testes, & veritatem huius rei
 compertam habebitis. Parum itaque mihi fecis-
 se videbitur qui, cum liceat, LAVRETVM non
 adibit. immò non omnia mihi fecisse videbitur
 qui, etiam cum non liceat, LAVRETANAM VIR-
 GINEM de itinere non salutarit.

CAPVT XIV.

*Quinam Pontifices, & quando, IUBI-
 LEVM celebrârunt. BONIFACII VIII.
 Solemne maximum fuisse: eius de FLO-
 RENTINA R. P. vaticinium. D. AN-
 TONINI de Pontifice isto iudicium.
 CLEMENTIS & VRBANI SECTOR.
 circa tempus IVBILEI decreta. Numeri
 L. & XXXIII. dignitas indicata.*

Icut Græcis ante tempora Olym-
 piadis Iphitææ Temporum ratio
 obscura fuit, atque inde æuum
 illud fluxit quod *isopinda* appellâ-
 runt, à maiore rerum gestarum

*Mc. Pavo
 apud Censor-
 rio.*

BONIFACIUS VIII.
Anno 1300.

certitudine; ita in re nostrâ **IVBILEA**, ante **BONIFACII VIII. PONT. MAX.** æuam, non adeò exploratum est qui Pontificum Romanorum, aut quando, Solemne istud celebrauerint, aut quibus adeò cærimoniis in eo celebrando sint vsi. Ipse **BONIFACIUS** primùm solemnem **IVBILEI** obseruationem in ius redegit, maximoque Sacrorum apparatu, & incredibili ex omnibus Orbis partibus multitudinis concursu, illud ipsum peregit Anno Christiano, iuxta calculos **Dionysij Exigui**, **CIO. CCC.** In quâ celebritate illud admirandum ab illius æui Scriptoribus memoratur, *ducenta hominum peregrinorum millia*, vnaquaque ferè sacri Anni die, Romæ numerata. Addit ampliùs **Platina**, tantam eo anno multitudinem confluisse, *vt vix incedere per Urbem, amplam quidem & vastam, liceret.* Neque tantæ pascendæ multitudini Diuina Benignitas defuit. admirabilem namque ac prodigiosam eo anno Annonæ copiam in Vrbe & Italiâ conspectam obseruauit **Iacobus Cardinalis**, qui & Solemne illud vidit, & oculatâ fide, quæ vidit, posteritati mandauit. Venit tum inter cæteros illustres Viros ad Urbem **CAROLVS VALLESIUS**, **PHILIPPI** Francorum Regis frater, **BALDWINI IMP. CONSTANTINOPOLITANI** gener, honorificè à Pontifice exceptus, & mox pietatis eius causâ **Tuscix** præfecturâ donatus. **XII.** quoque Legationes, à diuersis Principibus ac Rebuspublicis ad **BONIFACIUM** missæ, ipsum Annum cohonestârunt: in quibus præclarum **FLORENTINORVM** studium enituit. Fertur subinde Pontifex, cum in celebri Præsulorum con-

S. Antonis.
in Chron. p. 3.
Iaco. Cardin.

in Chronico
Fr. Longi Co-
violani.

E. Platina
Paul. Amil.
Tuscani.

Matth. Pal-
mer, in Chron.

sessu

fessu peroraret, Legationum istarum Titulos
 recensuisse, & cum ad Florentinos ventum es-
 set, in hanc vocem prorupisse: *In gloriam FLO-*
RENTINI nominis affirmo in gubernatione orbis ter-
rarum FLORENTINOS aliud elementum fore. Quod
 Vaticinium à D. quoque ANTONINO, sanctissimo in christo, 1585
 Florentinorum Antistite, obseruatum, rei postea
 veritas comprobauit. Exinde namque vna Flo-
 rentina ciuitas tot Illustres Ingenij ac Pietatis
 laude viros, tot militari laude florentes, tot Prin-
 cipes & Heroës Orbi dedit, quot vix alibi Pro-
 uinciæ vniuersæ. Vel illud quàm magnificum est
 (vt cætera eius ornamenta taceam) quatuor, in-
 tra vnus ferè seculi spatium, PONTIFICES
 MAXIMOS Ciues suos habuisse: LEONES sci-
 licet duos X. & XI. CLEMENTEM VII. &
 quem hodie in cathedrâ PEBRI sedentem ve-
 neramus, VRBANVM VIII. Viderint alij quomo-
 dò vaticinium istud BONIFACII interpretandum
 putent; ego diuinitus inspiratum id pronuntiâs-
 se credo, quod, SVMMO GENERIS HVMANI
 BONO, in SACRATISSIMORVM PRINCIPVM TE-
 TRADE videmus impletum. Cæterùm Pontifi-
 cem BONIFACIVM etsi amarè scriptores quidam
 vellicent, idem Antoninus (quod miratus sum)
hominem prudentem, ac litteratum, magni animi,
Zelatorem magnum, & conseruatorem Iurium Ec-
clesiæ appellat. cuius testimonium, vt hominis
 sanctissimi & integerrimi, cum, vt par est, ma-
 gni apud omnes fieri debeat; miror apud quos-
 dam minus fidei inuenisse, quàm Scriptorum
 aliorum calumnias, in gratiam Principum &
 Regum, sacrosanctæ Pontificum maiestati ni-
 misquam

misquam sæpè obtreçantium. BONIFACII si qua
fuere (& fuerant certè) vitia non excuso; tantà
tamen acerbitate detecta doleo: neque vllum
ferè, sancto illo viro excepto, existisse qui, quas
ille virtutes eximias, & vitiis fortè superiores, ha-
buit in aspectum produceret; miror ac indignor:
reliquis, instar maledicti Cham, solam Parentis
sui foeditatem nudauisse contentis.

CLEMENS
VI. Anno
1350.

Plac. in fine
712.

In c. Vnigen.
105.

Centenarium BONIFACII Solemne CLEMENS
VI. excepit, qui in Annum ab exacto illo Quin-
quagesimum, IVBILEI nomine, primus Indul-
gentiam publicauit: vt ipsius Diploma etiam-
num superstes, & Decretis insertum, fidem fa-
cit. Causas contracti IVBILEI, præter Roma-
ni Populi preces quas Auenione positus accepit;
duas potissimum habuit, exemplum Legis Ve-
teris quæ Annum Quinquagesimum sacrauit;
& Humanæ Vitæ breuitatem, *per quam pauci,
multorum respectu, ad annum centesimum valeam
peruenire.* Notatu certè digna videntur illa quæ
de Numeri Quinquagenarij dignitate in suâ
Constitutione promulgauit: Nos autem attenden-
tes quòd ANNVS QVINQVAGESIMVS in Lege Mosai-
câ (quam non venit Dominus soluere, sed spiritali-
ter adimplere) IVBILEVS remissionis, & gaudij;
sacerq; dierum numerus, quo Lege fit remissio, cen-
sebatur: quodq; ipse QVINQVAGENARIVS NUMERVS
in Testamentis, Veteri quidem, ex Legis datione;
Nouo, ex visibili SPIRITVS SANCTI in Discipulos
missione, per quem datur peccatorum remissio, sin-
gulariter honoratur: quodq; huic plura & grandia
Diuinarum adaptantur mysteria Scripturarum, &c.
Mysteria autem nonnulla Quinquagenario in
Scri-

Scripturis attributa versibus decantantur apud
Aratorem, II. Histor. Apostolicæ:

Lege sacer Numerus delicta resoluit, vt olim

Diluit in toto David sua crimina Psalmo:

Contractusq; fugat, nam quinquagesimus annus

Cum IUBILEVS adest proprij distractio ruris

Antiquo donatur hero: seruire coactis

Libertas amissa redit: mala debita laxat

Creditor, & limen Patriæ vetus aspicit exul.

Quinquaginta etiam cubitis distenditur Arca

Quæ depressa vadis, atque a quore tuta, salutem

Sub numero Pietatis agit, seruataq; crescit

Per spatij parcentis opem, quia CHRISTVS vbiq;

Condidit Ecclesiam, veniã fabricante capacem,

Quæ sic cœpta fretis latissima funditur aruis.

De IUBILEI CLEMENTINI solemnitate par-
cius à Scriptoribus traditur, quòd circa ea tem-
pora pestis adeò sæua, triennio continuo, Ita-
liam deuastauerit, vt (Auctore Platinâ) *vix de-*
cimus quisque ex millesimo homine supersuerit.
Crederes illam sanctissimo eo tempore negle-
ctis diuinis Ritibus barbarè inter se confligen-
tem, ac diutino bello collisam, iustas impietatis
suæ poenas exsoluere.

Ter vno Seculo (quod mirere) in IUBILEO
indicendo variatum est. nam quem BONIFA-
CIVS VIII. Anno centesimo, more maiorum,
& CLEMENS VI. quinquagesimo quoque re-
deunte celebrandum decreuerant; cum VRBA-
NVS VI. PONT. MAX. trium & triginta anno-
rum spatio definierat, & in Annum eius seculi
x c. publicauerat. Numeri mysterium fuit,
quòd totidem annis, & paullò ampliùs, CHRI-
STVM

*in Clem. 6.
Tassellin. 10
comp.*

*Onuphy. 6
add. ad Plat.*

S. Car. Bor-
rom. in ep. ad
Mediol.
Exonius ad
Ann. sup.
D. X. 5.

STVM MESSIAM vixisse vetus Ecclesiæ tradi-
tio est. Eumque Numerum, non absque Typo
venturi de semine suo MESSIAE, Rex olim
David sacrauerat, cum pari annorum numero
super Iudam & Israël Hierosolymis regnavit.
Contraheudo Iubileo eadem, quæ in CLEMEN-
TE, causa; paternus ac Pius Pontificis in Ec-
clesiam adfectus, ne tam salubre humani gene-
ris bonum tantis temporum spatiis differretur.
Olim namque dum vitiorum minus erat &
amplius Poenitentiae impensum, minus periculi
in dilatione visum; crescentibus ætate morbis
crebrioribus remediis opportunum uti fuit. Ita-
que eum Annum indictum successor BONI-
FACIVS peregit, tantâ peregrinorum affluente
multitudine, ut numerum omnem excedere vi-
deretur. Quæ multitudo eò copiosior fuit quòd
visitantis cognatam suam DEIPARAE festiui-
tas ab VRBANO concepta, & à BONIFACIO
honorifico Diplomate confirmata, magnificæ-
que anno Sacro Romæ auspicanda, plurimos
mortales exciuisset.

Exon. lib. 2.